

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3*

THE RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL ERA LEADERSHIP
OF SCHOOL ADMINISTRATORS AND ACADEMIC ADMINISTRATION IN
THE EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS UNDER
THE NAKHON SAWAN PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 3

ชุลีพร สมบูรณ์ประเสริฐ¹ เยาวเรศ ภักดีจิตร² และ ทินกร ชอัมพงษ์³

Chuleeporn Somboonprasert¹, Yaowares Pakdeejit and Thinnakorn Cha-umpong

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹⁻³Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: somboonprasert.2537@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 234 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน และครูจำนวน 213 คน ใช้วิธีการเปิดตารางเครชีซีและมอร์แกน โดยการเทียบสัดส่วนและทำการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 43 ข้อ ที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 และแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการ จำนวน 63 ข้อ ที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.43) 2) ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.33) และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะ

* Received 15 June 2025; Revised 29 July 2025; Accepted 30 July 2025

ผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.86$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to: 1) study level digital leadership of school administrators 2) examine the level academic administration 3) study the relationship between digital leadership of school administrators and academic administration. The sample consisted of 234 divided into 21 school administrators and 213 teachers administrators and teachers using the table of Krejcie and Morgan by comparing the proportions and multi-stage sampling. The instrument of this research was a questionnaire digital leadership of school administrators total of 43 items, whose validity was between 0.67- 1.00 and whose reliability equal to 0.98 and a questionnaire on the academic administration total of 63 items had a validity between 0.67- 1.00 and whose reliability equal to 0.99. The statistics tools used for analysis included percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

The findings of the research are as follows: 1) The level digital leadership of school administrators was overall at high level ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.43). 2) The level of academic administration was overall at the highest level ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.33). and 3) The relationship between digital leadership of school administrators and academic administration were overall there was a rather high level of positive ($r_{xy} = 0.86$) statistically significant at the .01 level.

Keywords: Digital Leadership, Academic Administration, Educational Opportunity Expansion School

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ส่งผลให้ในปัจจุบันนวัตกรรมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น

เป็นไปอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน ปัจจุบันในชีวิตประจำวันต้องเผชิญกับเทคโนโลยีดิจิทัลมากมาย ทั้งด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา การเดินทาง การจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติการใช้ข้อมูลข่าวสารในการบริหารและจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีส่วนเกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งผลให้เยาวชนรุ่นใหม่ ควรรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้รู้เท่าทันและสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเอง สังคมและประเทศต่อไป ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของการศึกษาที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะและความรู้ในเรื่องที่กล่าวมา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560: 18)

การเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะและทักษะ รวมทั้งภาวะผู้นำที่แตกต่างไปจากยุคอื่นๆ เพื่อให้สามารถรับมือผู้เรียนในยุคดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็วเป็นอย่างดี (สุกัญญา แซ่มซ้อย. 2562: 5) และการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในสถานศึกษาผู้บริหารควรใส่ใจในงานวิชาการคำนึงถึงภารกิจหน้าที่ของตนเอง มีความเชี่ยวชาญในงานวิชาการอย่างแท้จริง ส่งเสริมปรับปรุงในงานวิชาการให้มีความก้าวหน้าทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลง และทันต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ต้องได้รับความไว้วางใจจากชุมชน ต้องสร้างความเชื่อมั่นให้ชุมชนยอมรับนับถือ และไว้วางใจในการบริหารสถานศึกษาด้านวิชาการจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จในตนเอง (จรูญ แก้วเอียน. 2557: 6)

ซึ่งโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 มีโรงเรียน ในความรับผิดชอบ ทั้งหมด 41 โรงเรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้เยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ห่างไกลได้รับความรู้ และมีพื้นฐานทางด้านการศึกษากการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีความรู้และทักษะ รวมทั้งภาวะผู้นำที่แตกต่างไปจากยุคอื่น ๆ เพื่อให้สามารถรับมือโดยทุกโรงเรียนต่างก็ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามขอบข่ายภารกิจงาน แต่จากการศึกษาสถิติผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการเร่งรัดพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ เพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาในด้านผู้เรียนให้สูงขึ้นต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. 2567: 27 - 30)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ปีการศึกษา 2567 ทั้งหมด 41 โรงเรียน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 54 คน และครู จำนวน 541 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 595 คน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. 2567)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan. 1970 : 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน ซึ่งจำนวนนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน และครู จำนวน 213 คน โดยการเทียบสัดส่วนและการทำการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ ระดับการศึกษา และวิทยฐานะ และประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะของแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งหมด 6 ด้าน เป็น

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการ ทั้งหมด 9 ด้าน เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปร จำนวน 106 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 43 ข้อ และแบบสอบถามตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการ จำนวน 63 ข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านภาษาและด้านวิจัย ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไว้ใช้ มีค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่า ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach โดยได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามตอนที่ 2 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ 0.98 และตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการ เท่ากับ 0.99 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอรับความเห็นชอบ และ นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลในการวิจัย

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสำรวจออนไลน์ (Google Form) ถึงผู้บริหารสถานศึกษาโดยผ่านช่องทาง (Education Area Management Support System : AMSS++) ของโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู
3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนกลับครบทั้งหมด จำนวน 234 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับจากสถานศึกษา จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลแต่ละฉบับ นำมาจัดเป็นหมวดหมู่ กำหนดรหัส ลงรหัส และนำข้อมูลที่ ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับตำแหน่ง เพศ ระดับการศึกษา วิทยฐานะและประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย การแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของคะแนน ซึ่งกำหนดตามแนวทางของ Likert Scale (สายทิพย์ ยะฟู. 2560: 128)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของคะแนน ซึ่งกำหนดตามแนวทาง Likert Scale (สายทิพย์ ยะฟู. 2560: 128)

4. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (สายทิพย์ ยะฟู. 2560: 128)

ผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.45) รองลงมา คือ การพัฒนาวิชาชีพอย่างมืออาชีพด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.47) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1	การมีวิสัยทัศน์ผู้นำในยุคดิจิทัล	4.45	0.47	มาก	5
2	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล	4.43	0.47	มาก	6
3	การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	4.59	0.45	มากที่สุด	1
4	การพัฒนาวิชาชีพอย่างมืออาชีพด้านดิจิทัล	4.55	0.50	มากที่สุด	2
5	การมีความสามารถในการสื่อสารดิจิทัล	4.48	0.47	มาก	4
6	การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว	4.49	0.50	มาก	3
	รวมเฉลี่ย	4.50	0.43	มาก	

2. ระดับการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.33) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.37) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.39) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.44) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม

ข้อ	รายการ	ระดับการบริหารงานวิชาการ			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.50	0.36	มาก	5
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.59	0.39	มากที่สุด	2
3	การแนะแนว	4.51	0.36	มากที่สุด	4
4	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.50	0.37	มาก	6
5	การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.48	0.44	มาก	8
6	การนิเทศการศึกษา	4.49	0.41	มาก	7
7	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา	4.58	0.37	มากที่สุด	3
8	การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.60	0.37	มากที่สุด	1
9	การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ	4.47	0.44	มาก	9
	รวมเฉลี่ย	4.52	0.33	มากที่สุด	

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ระหว่าง 0.46 – 0.86 โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.86$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.81$) และ การแนะแนว อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.81$) และ ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุน ในการพัฒนางาน

วิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.55$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ

	x1	x2	x3	x4	x5	x6	X _{all}	y1	y2	y3	y4	y5	y6	y7	y8	y9	Y _{all}
X ₁	1																
X ₂	.90**	1															
X ₃	.71**	.73**	1														
X ₄	.73**	.74**	.78**	1													
X ₅	.77**	.85**	.69**	.80**	1												
X ₆	.70**	.79**	.80**	.78**	.79**	1											
X _{all}	.89**	.93**	.87**	.90**	.91**	.90**	1										
y ₁	.79**	.81**	.72**	.67**	.74**	.64**	.81**	1									
y ₂	.68**	.69**	.60**	.57**	.69**	.56**	.70**	.81**	1								
y ₃	.76**	.76**	.73**	.69**	.74**	.69**	.81**	.85**	.77**	1							
y ₄	.67**	.63**	.81**	.78**	.65**	.70**	.79**	.67**	.58**	.77**	1						
y ₅	.61**	.55**	.63**	.63**	.58**	.53**	.66**	.70**	.74**	.70**	.68**	1					
y ₆	.68**	.67**	.82**	.73**	.59**	.68**	.77**	.70**	.57**	.72**	.82**	.72**	1				
y ₇	.72**	.71**	.61**	.69**	.77**	.55**	.75**	.73**	.75**	.72**	.66**	.73**	.68**	1			
y ₈	.67**	.70**	.73**	.78**	.73**	.64**	.78**	.74**	.77**	.71**	.77**	.82**	.80**	.87**	1		
y ₉	.48**	.48**	.54**	.50**	.50**	.46**	.55**	.55**	.56**	.55**	.50**	.67**	.55**	.58**	.61**	1	
Y _{all}	.78**	.77**	.80**	.78**	.78**	.71**	.86**	.87**	.85**	.88**	.83**	.88**	.85**	.87**	.92**	.73**	1

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่ เป็นผู้ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำในด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาวิชาชีพอย่างมืออาชีพด้านดิจิทัล การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว การมีความสามารถในการสื่อสารดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ผู้นำในยุคดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และเป็นผู้นำในการนำเสนอหรือประชาสัมพันธ์เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาในเชิงบวกผ่านสื่อดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิมพิลา อำนาจ (2566: 211) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งกล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้มีการพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้มีการขับเคลื่อนโดยการดำเนินการจัดอบรม พัฒนาครูและบุคลากร ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรมีทักษะนำไปสู่การปฏิบัติงานจริง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุพิชา คัดคำ (2566: 185) ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 9 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ

สถานศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษากำหนด พัฒนาให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การแนะแนว การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษา การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา และการประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มาลัย แสงสว่าง (2565: 181) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฌาณวัฒน์ สิงห์หา (2567: 59) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งกล่าวว่าเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เพื่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเป็นไปตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารศึกษากับการบริหารงานวิชาการ เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งทักษะ ความสามารถ คุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการเพราะถือว่าเป็นหัวใจหลักในการบริหารสถานศึกษา โดยดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จรัส รักษ์อารยะธรรม (2563: 123) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศุภกร ไวยะวัน (2567: 185) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งกล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์และอุดมการณ์ด้านวิชาการ กว้างไกลทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลให้บรรลุเป้าหมายมีความสามารถในการวางแผน นโยบาย และอนาคตของสถานศึกษา บริหารจัดการหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงดูแลคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เปิดโอกาสให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ วิเคราะห์ ตัดสินใจ และการตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี มีทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ มีทักษะและกล้าที่จะพัฒนาให้งานนั้น ๆ สามารถติดต่อสื่อสารและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา และ

พัฒนาให้ครูนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ย่อมส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารศึกษากับการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การพัฒนาวิชาชีพอย่างมีอาชีพด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2. ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับสูง และการแนะแนว อยู่ในระดับสูง และด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาพบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างวัฒนธรรมการทำงานและการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลอย่างแพร่หลายจนเป็นปกติในองค์กร ส่งเสริมให้ครูทุกคนใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ และใช้เทคนิควิธีการที่ทันสมัย สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ดิจิทัล

2. จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การประสานความร่วมมือการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนางานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประสานความร่วมมือกับชุมชน วางแผนงานด้านวิชาการ

ในสถานศึกษาร่วมกับชุมชน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยสร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือ รวมถึงระดมทรัพยากรและขอความร่วมมือจาก วิทยากรภายนอกในการให้ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
2. ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานที่ส่งเสริมการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และหน่วยงานภายนอกในการพัฒนางานวิชาการ
3. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3
4. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- จรัส รัชการยธรรม. (2563). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จรุณี แก้วเอียน. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา : กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ.(พิมพ์ครั้งที่ 2).ยะลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ณณวัฒน์ สิงห์หา. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พิมพ์ลา อำนาง. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มัลย์ แสงสว่าง. (2565). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทาง

การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. ใน
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราช
 ภัฏนครสวรรค์.

ศุภกร ไวยะวัน. (2567). การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผล
 ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ. วารสารครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 21(2), 175-187.

สายทิพย์ ยะฟู. (2560). การวิจัยทางการศึกษา.(พิมพ์ครั้งที่ 2). นครสวรรค์ :
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.(พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิชา คัดคำ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิภาพ
 การบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 สมุทรปราการ. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา.
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. (2567). แผนปฏิบัติการ
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. เรียกใช้เมื่อ 25 พฤษภาคม 2567 จาก
<https://www.nsw3.go.th/blog/downloadita6>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.
 กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research
 Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-
 610.